

[Pia Gjellerup]

ene part fra appelmuligheden på to trin, dog mod nedsættelse af et særligt nævn, således at appel i principielle sager fortsat tillades.

Helt galt bliver det, når det videre åbenbares, at der kun er tale om et lille dusin sager om året, der efter forslaget ikke vil kunne appelleres. Mener skatteministeren, at han i øjeblikket appellerer andet end principielle sager til Landsret og Højesteret?

Regeringens forslag er ikke velegnet til at forenkle skattesystemet, og det er ikke velegnet til at udbygge retssikkerheden, den retssikkerhed, som regeringen med sine meget store ord har gjort alt for at stille i et ugunstigt lys. Men regeringen giver selv forklaringen: Retssikkerheden er et begreb, der omfatter 11 personer om året. Det synes jeg er en letsindig omgang med et så væsentligt begreb.

Jeg kan tilsi, at Socialdemokratiet i hvert fald vil deltage aktivt i udvalgsarbejdet.

Aagaard (KF):

Jeg tror, vi er mange her, som ofte har hørt beklagelser fra skatteborgerne over den langsommelighed, forskellige klageinstanser udviser ved behandlingen af klagesager på skatteområdet. Jeg føler mig ret overbevist om, at mange skatteborgere opgiver at følge skattemyndighederne, når de ønsker at forfølge sager, der er tabt ved enten Ligningskommissionen, Skatterådet eller Landsskatteretten, til en højere instans. De få, der holder ud til den bitre ende – det kan være i en periode, der kan strække sig over 2-3 år – tror jeg kun gør det den ene gang, da det at stå en sådan sag igennem ofte er en såvel økonomisk som personligt stor belastning, økonomisk, fordi en klagesag ikke har opsættende virkning, personligt, fordi vort skattesystem gennem årene bestemt ikke er blevet forenklet og gjort mere overskueligt, men tværtimod føles uhyre kompliceret af skatteborgerne, hvilket bevirker, at man nødvendigvis må engagere sagkyndig bistand, når man beslutter sig for at føre en klagesag gennem hele systemet.

Fra konservativ side kan vi derfor fuldt ud støtte dette indledende skridt fra regeringens side til en forbedring af borgernes retssikkerhed på skatteområdet. Det er bestemt et skridt i den rigtige retning, når der med dette forslag lægges op til at hindre de offentlige skattemyndigheder i at indbringe kendelser fra såvel

Landsskatteretten som Landsretten for en højere instans. Det vil alt andet lige betyde kortere sagsbehandling og en hurtigere afgørelse af klagesager.

Men trods alt er det kun de færreste sager, vi her taler om, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på.

Fra konservativ side vil vi opfordre til, at regeringen intensiverer arbejdet på, at flest mulige afgørelser kan træffes ved første instans, og dermed mener vi en styrkelse af de lokale ligningskommissioners kompetence.

Den anden del af forslaget, som giver skatteborgerne mulighed for at begære syn og skøn til afgørelse af værdispørgsmål, såfremt en sag ønskes indbragt for Landsskatteretten, kan vi fra konservativ side fuldt ud støtte. Om det er nødvendigt at oprette yderligere et nævn, som i bemærkningerne til lovforslaget benævnes som et særligt appelnævn, føler vi os ikke helt overbevist om.

Men alt i alt er forslagene positive og efter vor opfattelse et skridt i den rigtige retning, hvorfor jeg skal anbefale lovforslaget til en hurtig vedtagelse.

Bente Søltøft (SF):

Den del af lovforslaget, der omhandler muligheden for at anvende syns- og skøns mænd ved sagsbehandlingen i Landsskatteretten, er vi umiddelbart positivt indstillet over for, idet sagsbehandlingstiden kan reduceres væsentligt. I øjeblikket kan syns- og skøns mænd jo først udmeldes i forbindelse med sagsbehandling i Landsret og Højesteret, hvilket medfører, at uenighed om værdifastsættelser først kan afgøres højere oppe i ankesystemet.

Den anden del af lovforslaget, der vedrører begrænsninger i ministerens adgang til at indbringe landsskatteretsafgørelser og landsretsdomme, der går det offentlige imod, finder vi derimod mere problematisk. Umiddelbart kunne man forledes til at tro, at dette forslag ville betyde større retssikkerhed for den enkelte skatteyder, men hvilke konsekvenser har forslaget i forhold til det offentliges interesse i at indbringe afgørelser og domme af vidtrækkende økonomisk og/eller principiel karakter for Landsret og Højesteret?

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at den eksisterende klagevej er meget uoverskuelig for den enkelte skatteyder, men